

PAPEŽ BENEDIKT XVI.

Predgovor: kardinal Robert Sarah, Moč tihote

Odkar sem v petdesetih letih prvič prebiral pisma svetega Ignacija Antiohijskega, se mi je posebej vtisnila beseda iz njegovega pisma Efežanom: »Bolje je molčati in biti, kakor govoriti in ne biti. Dobro je učiti, če delaš, kar govoriš. Samo eden je Učitelj, ki je rekel in se je zgodilo; in kar je molče storil, je bilo vredno Očeta. Kdor ima res Jezusovo besedo, more zaslišati tudi njegovo tihoto, da bo popoln, da bo s svojo besedo deloval in bo spoznan s svojim molčanjem« (15,1s.). Kaj pomeni »zaslišati Jezusovo tihoto in ga spoznati s svojim molčanjem?« Iz evangelijev vemo, da je Jezus vedno znova preživel noči sam »na gori« v molitvi, v pogovoru z Očetom. Vemo, da njegovo govorjenje, njegova beseda prihaja iz molčanja in je mogla zoreti samo tam. Zato je očitno, da je mogoče njegovo besedo res pravilno razumeti samo, če skupaj z njim stopimo v njegovo molčanje; če se naučimo poslušati njegovo besedo iz njegovega molčanja.

Za razlago Jezusovih besed je seveda potrebno zgodovinsko znanje, ki nas nauči razumevati tedanji čas in govorico. A samo to nikakor ni dovolj, da bi Gospodovo oznanilo zares dojeli v njegovi globini. Kdor danes bere vedno debelejšje komentarje evangelijev, ostane na koncu razočaran. Zve marsikaj o takratnih razmerah, kar je koristno, zve veliko hipotez, ki pa na koncu nič ne prispevajo k razumevanju besedila. Na koncu čutimo, da pri obilici besed manjka nekaj bistvenega: vstop v Jezusovo molčanje, iz katerega je

rojena njegova beseda. Če ne moremo stopiti v to molčanje, bomo tudi besedo vedno znova slišali samo z njenega površja in je zato ne bomo resnično razumeli.

Vse te misli so mi spet navdajale dušo ob branju nove knjige kardinala Roberta Saraha. Sarah nas uči molčanja – molčanja z Jezusom, uči nas prave notranje tihote, in prav s tem nam pomaga, da tudi Jezusovo besedo razumemo na novo. Seveda skoraj nič ne govori o sebi, a tu in tam nam le dovoli pogledati v svoje notranje življenje. Na vprašanje Nicolasa Diata: »Ali ste kdaj v svojem življenju pomislili, da so besede odveč, so pretežke in preglasne?«, kardinal odgovori: »... pri molitvi in v svojem notranjem življenju sem pogosto občutil potrebo po globlji in popolnejši tihoti... Dnevi v tihoti, samoti in popolnem postu so bili velika pomoč. Bili so neverjetna milost, počasno očiščevanje, osebno srečanje z Bogom... Dnevi v tihoti, samoti in postu, ko se hraniš samo z Božjo besedo, človeku omogočajo, da usmeri svoje življenje k bistvenemu« (odgovor 134, str. 56). V teh vrsticah vidimo vir, iz katerega kardinal živi, vir, ki daje notranjo globino njegovi besedi. Iz tega vira more nato tudi vedno znova videti nevarnosti, ki ogrožajo duhovno življenje prav tudi duhovnikov in škofov; s tem pa ogrožajo tudi Cerkev samo, kjer namesto besede neredko stopi klepetavost, v kateri se razpusti veličina besede. Rad bi navedel samo en stavek, ob katerem si lahko vsak škof izpraša vest: »Utegne se zgoditi, da dober in pobožen duhovnik, ko je bil povzdignjen v škofovsko dostojanstvo, hitro zapade v povprečnost in v skrbi za svetne zadeve. Tako se postopoma upeha, ker ga obtežuje breme zaupanih mu služb, ker ga žene skrb, da bi ugajal, ker je zaskrbljen za svojo oblast, svojo avtoriteto in gmotne potrebe svoje službe« (odgovor št. 15, str. 19).

Kardinal Sarah je duhovni učitelj, ker govori iz globine molčanja z Gospodom, iz notranje edinosti z njim in zato ima vsakemu od nas res kaj povedati.

Papežu Frančišku moramo biti hvaležni, da je takšnega duhovnega učitelja postavil na čelo kongregacije, ki je pristojna za obhajanje bogoslužja v Cerkvi. Tudi pri liturgiji velja isto kakor

pri razlaganju Svetega pisma, da je strokovno znanje potrebno. A tudi pri liturgiji velja, da strokovnost na koncu lahko govori mimo bistvenega, če ni utemeljena v globlji notranji zedinjenosti s Cerkvijo, ki moli in se od Gospoda samega vedno znova uči, kaj je češčenje. Pri kardinalu Sarahu, mojstru tihote in notranje molitve, je liturgija v dobrih rokah.

Vatikansko mesto, v velikonočnem tednu 2017

Benedikt XVI., papa emeritus